

Duo 'Rossi' een gouden stel met een sterretje!

Pluim van de week

Alleen de echte kenners weten de eenige tweeling At en Cock de Graaf van elkaar te onderscheiden. Het gebeurt weinig of niet, dat men de één zonder de ander tegenkomt, maar als dat al eens het geval is, zal men ze nooit bij de voornaam noemen, want twee tegen één noemt men een verkeerde naam.

Goed, men kan in zo'n geval 'meneer De Graaf' zeggen, maar zo'n titel past bij geen van de twee. Daarom hebben ze tal van bijnaamen, die in de personen geen verwarring kunnen stichten. Zo zit je met Hoi 'Rossi' altijd goed.

Ze zijn echter meestal samen omdat ze samen alles doen. Ze denken en doen als waren ze één. De gebroeders 'Rossi' waren het eerste levenslicht op Nieuwjaarsdag van 1925. Een paar echte Nieuwjaarskinderen dus. 'Muziek' kregen ze met de paplepel ingegoten. Vader speelde op de bariton en een oudere broer blies de fluit bij Harmonie 'Crescendo' in Haarlem. Geen wonder, dat de beide broertjes 'een toeter' als een liefste 'speeltje' beschouwden. Ze 'toeterden' er zelfs zo lichtig op los, dat ze als twaalfjarigen reeds in de grote N.S. Harmonie 'Crescendo' met vader en broer op klarinet en trompet, werden opgenomen.

Het orkest gaf concerten in heel het land. Een week voor het uitbreken van de oorlog vlak voor het beruchte bombardement van Rotterdam speelden ze in de Maastad.

Het uniform bestond uit een pet en de lessenaars werden met een plank gekoppeld. Op deze wijze had men slechts de helft van de benodigde lessenaars nodig!

De broertjes werkten inmiddels bij Stork. 's Avonds volgden de twee avondonderwijs om na de lessen nog even naar de muziekrepertities te gaan.

In 1943 werd dat wel wat al te gevaarlijk. Na de bevrijding kwamen ze bij de B.S. (Binnenlandse Strijdkrachten) voor gevangenen genomen N.S.B.-ers te bewaken.

Al snel moesten ze voor de keuring. Beiden werden toen echt soldaat, maar ze speelden liever fluitfluit dan met geweren in kanonnen. Ze meldden zich aan bij de Prins Bernhard Kapel. Ze moesten 'voorspelen'. Beiden werden aangenomen. Met hun kapel zwierven ze door Nederland en West-Europa. Wat een leven! Wat een avonturen!

De moeilijkheden in Nederlands Oost-Indië begonnen. De 7 december divisie schepte zich in

voor de 'politie aksie'. De Prins Bernhard Kapel ging ook de loopplank over met de broers At en Cock.

Het werd zwerfen voor hen in de gondel van Smaragd. Per vrachtwagen en vliegtuig van hot naar her om met een optreden 'het moraal' van de troepen 'op te blazen'.

Terug in Nederland bliezen ze weer voor Crescendo en beiden kwamen in dienst bij de P.T.T. om hun boterham te verdienen.

Aan beroepsmuzikant worden dachten ze niet meer. Ze kregen verkering, gingen trouwen met ook een tweeling wordt vaak gesuggereerd.

Dat is echter niet waar. Ze hadden zussen, die twee jaar verschillen. Spoedig zorgden ze voor nieuwe generaties muzikanten, want de dochters blazen (net als zij zelf) een duchtig nootje mee in het Harmonieorkest St. Michaël, waar de familie De Graaf, zich aanmeldde in 1970.

Zonder de 'Rossi's' kan men zich het Heemstedeed Orkest nauwelijks voorstellen!

At en Cock op de saxofoon en bariton of omgekeerd. (Dat weet de schrijver echt niet). Een aantal jaren geleden gingen ze met de VUT. Nog meer tijd voor St. Michaël. Op hun klarinetten zijn het ware matadores.

Het koppel blijft onscheidbaar. Waar de één is, is de ander. Samen op vakantie, samen er op uit in de auto van de broers samen. Overal komt men ze tegen. Zelfs bij Sinterklaas in het Enschedehuis zaten ze op de knie van de kindervriend te zingen van 'Zie de maan schijnt...'

Altijd zijn ze positief ingesteld, altijd bereid om te helpen. At en Cock vormen een gouden stel met een sterretje!

Het hoeft geen betoog, dat de twee bij en door St. Michaël op handen wordt gedragen. Aan 'fans' hebben ze geen gebrek.

Knallende kurken

Het is 4 januari, de eerste repetitie in het nieuwe jaar. Het wordt pauze. At en Cock zijn als eerste in het café-gedeelte van De Princhof.

De glazen staan klaar. De flessen champagne eveneens. De kurken knallen tegen het plafond. Schuimend worden de glazen aan de monden gezet. Het 'lang zal ze leven' klinkt op. At en Cock krijgen hun 'toeters' toegeschoven.

De instrumenten gaan aan de mond vastgehouden door één hand, want in de andere rust de

kelk van een vol glas. 'Lang zal ze leven!' Een wens, die door allen door woord en gebaar wordt onderschreven.

Het is 'De Heemstede' een groot genoeg de 'Nieuwjaarskinderen' de Pluim van de Week toe te kennen. Zeventig jaar lang waren ze beiden een 'zon' in het leven van anderen. Zulke mensen als At en Cock lopen er veel te weinig op onze aardbodem. Mild en wijs (niet eigenwijs, nooit!) gaan ze door het leven. Proficiat mannen! Nog vele jaren!

de Heemstede 

sinds 1930

verschijnt woensdag

Dorps-Nieuwsblad 5

voor Heemstede, Haarlem-Zuid

• Centrale redactie/administratie/advertenties

Postbus 343
2100 AH Heemstede

Telefoon 023-28 58 58/29 09 69

Fax 023-295407

• Directie/hoofredactie/fotografie:

Har Wolthuis
L. van Wijkplein 1
2101 EL Heemstede
Tel. 023-285858

• Medewerkers:

Columnisten:
Jan Bomans
Hans Krol
En route zijn:
Marja Engels
Thom Delleman
Ton van der Brink
Mirjam Schumacher

• Bezorgklachten:

Succes Reklamediensten
Tel: 02510-10470

Uitgave van:

De Heemstede Uitgevers B.V.
Heemstede

Advertentie-tarieven
op aanvraag

Editie 5

Opplage 14.500 ex.

Overname/kopieren van advertenties en/of teksten uit deze uitgave zijn niet toegestaan zonder schriftelijke toestemming van de Uitgever.